

N A Š D O M

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastoj. Posebej naročen velja s poštnino vred **eno kruno** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravištvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Mladiški Marijin shod pri Mariji Snežni.

Krasen versko-naroden praznik je obhajala zadnje nedeljo obmejnja slovenska župnija Marija Snežna. Ta praznik ji je pripravil mladiški Marijin shod, ki so ga priredile sosednje Marijine družbe. V zgodovini katoliško-narodnega probujanja pri Mariji Snežni ostane zapisan z zlatimi črkami. Posrečil se je popolnoma, izvršil se je najsijajneje kljub silno neugodnem vremenu prejšnjega dne in deloma tudi na dan slavnosti.

Dohod mladeničev.

Od vseh strani so prihajali mladeniči, ki se niso ustrašili blata in malega dežja rano zjutraj, zakaj pozneje je bil najkrajše dan. Prišli so šentiljski mladeniči na čelu jim vrli Žebot, nekaj Jakobčanov s č. g. kaplanom Vidom Janžekovičem, od emureške strani so prihiteli Petračani in eden Ljutomerčan, katere so hudo merili z očmi emureški bismarkijanci, v procesiji pa so prihiteli v velikem številu mladeniči od Sv. Benedikta in od Sv. Ane in č. gg. kaplana Gomilšek in Panič. Popoldne se je prišel mladenič Fluher od Sv. Petra pri Mariboru

in po dva vrta junaka od Sv. Antona in od Št. Ilja. Pričakovali smo še mladeničev od Sv. Jurija v Slov. gor., toda žal niti enega ni bilo, čeravno so mislili priti v procesiji s svojim pevskim zborom.

Marija Snežna je bila krasno okinčana. Vse polno zastav slovenskih, papeških in cesarskih nas je pozdravljalo s cerkve in s sosednih hiš. Pred cerkvijo pa je stal lep slavolok na eni strani z napisom: Pozdravljeni srčno bodite — najboljši naroda sinovi — Bog pot Vam semkaj blagoslovi — Vi se Mariji posvetite! Na drugi strani pa: Kraljica naša, v varstvo Tvoje — izročamo življenje svoje. Slovenci snežniški so že na predvečer mogočno streljali, trijančili in zvonik cerkve lepo razsvetlili, da bi domačine in sosedo opozorili na mladiški shod. Grom možnarjev in ubrano zvonjenje je pozdravljalo tudi prihajajoče mladeniče. Snežna je pokazala na najlepši način svoje popolnoma slovensko lice. Domačini so nas že radovedno pričakovali. Mladiške, ki so prišli s emureškega koldvora, je navdušeno pozdravljala narodna gostilničarka ob cesti k Snežni, ter je svojo gostilno okrasila z narodnimi zastavami. Z doma profesorja Gabr. Majcena nam je tudi vihrala v pozdrav slovenska zastava.

Slovesnost v cerkvi.

Ob pol 11. uri je stopil na prižnico benediški kaplan Gomilšek. V iskrenih besedah je pozdravljalepo Marijino cerkev in došle sinove Marijine, ude Marijinih družb, ki so jim dičile prsi svetinje Marijine. Govoril je o krščanski stanovitosti. Mnogi mladeniči so se male ovire zjutraj ustrašili pa niso prišli, tako se tudi marsikdo v krščanskem življenju ustraši malega zadržka, zaničevanja, grešne priložnosti, da omahne na čednostnem potu. Le tisti vstraja, ki je stanoviten. Nič pa ni težjega, nič bolj potrebnega, nič za mladeniča vzvišenejšega kot krščanska stanovitost, v kateri nam je najlepši vzgled presveta Devica.

Na to je popeval domači č. g. župnik M. Lah sv. mašo, katero je lepo poveljal moški zbor od Sv. Ane z ubranim svojim petjem. Med sv. mašo so mnogi mladeniči prejeli sv. obhajilo.

Mladiški shod.

Po službi božji smo se podali na vrt gostilne g. Karola Krisperja. Obenem smo z visokoga hriba občudovali prekrasni razgled po celih Slovenskih goricah na severu in jugu, občudovali pa tudi čarobno lepoto naše slovenske zemlje. Pri vohodu na vrt nas je pozdravljale slavolok z napisom: Zi-

Poštni Jakob.

Spisal F. K.

Da bi ga le videli, tega poštnega Jakoba, tega veselega, brezskrbnega Jakoba! Ime je dobil, ker je prepeljal s poštnim vozom ljudi iz malega trga L. v oddaljene vasi.

Bil pa je ta Jakob pravi veseljak prve vrste, izvrstem pevec in pivec, da mu ni bilo para daleč naokolu. Pri dekletih pa ni imel nič kaj sreče. Večkrat se je že oglašil v kaki hiši, toda nobena ga ni marala vzeti. Vsaka si je mislila: „Kdo bi jemal tega lahkoživca, ki vse zapije, kar prisluzi.“ Toda za vse to se Jakob ni nič zmenil. Poštno čepico je imel še vedno na levo uho pomaknjeno, brke zavihane, prav po vojaško. Pa zakaj ne, saj je bil svoje dni vojak. V celi stotnji ga ni bilo fanta, ki bi bil bolj postaven od njega. Ničesar ga ni bilo strah, nikogar se ni bal. Večkrat je rekel: „Kje pa je strah? Kar pokažite mi ga?“ In ob taki priliki se je udaril po svojih močnih, širokih prsah. In tovariši njegovi so dejali: „Če se le kdo ne boji strahu, Jakob Trpek se ga ne boji.“

Ko je doslužil vojake, šel je domov in dobil v trgu L. službo poštnega voznika.

In vendar se je temu neustrašenemu Jakobu, ki je trdil, da ni strahu, pripetilo nekaj čudnega. Le p. slušajte kaj!

Nekega popoldne, po zimi je bilo, stopil je v poštni voz dolg, suh, črno oblečen gospod. V roki je imel velik kovčeg. Naročil je Jakobu, naj ga pelje v vas S.

Ura v trškem zvoniku je udarila štiri. Jakob je švignil z bičem po konju in poštni voz je zdrčal po bregu s trga. Nič kaj ni bil zadovoljen danes Jakob, ker je moral voziti. Tudi si danes ni privoščil požirek žganja, kar je bila njegova navada, kadar je vozil ljudi iz trga.

Jelo se je mračiti in sneg je začel nalletavati. Polagoma se je stemnilo. Jakob je postajal dremoten. Prejšnjo noč je pil s svojimi tovariši v gostilni „Pri lisici“ do jutra. Zato se mu tudi ni ljubilo voziti, res, nejevoljen je bil.

Začelo je prav pošteno mestiti. Videlo se ni niti za korak naprej. Jakob pogleda na uro. „Kaj pa je to? Že dve uri vozim, pa še ni nikjer vasi. Bolje pogleda in vidi, da je zavozil na napačno pot. Kaj pa zdaj? Kaj hoče početi?“ Nič drugega mu ne preostaja, kot z vozom se obrniti in se peljati na pravo pot nazaj.

Stopi z voza, odpre vrata in pravi: „Gospod, zašli smo, sedaj moramo pa nazaj, da pridemo na pravo pot.“

Nič odgovora. Čudno se mu zdi, zakaj tuječ nič ne odgovori in se nič ne jezi. Črna tema je bila v vozu. Še enkrat pove, da sta zašla. Vse tiho. „To je pa vendar čudno, da nič ne odgovori“, misli si Jakob. Gre malo naprej v vozu, kar se spodtakne ob nekaj, pade po vozu in zagrabil nekaj kosmatega. Votel glas ko iz groba se zasliši. Zona ga obide. Brž jo pobere na voz, udari konja po hrbtu in voz zdrči naprej. Jakob ne pogleda ne na desno, ne na levo. Tesno mu je pri srcu. Kaj je bilo neki v vozu, kar je zagrabil? In ta tuječ! Njegova postava! Bledi njegov obraz! Ves črno oblečen. Kaj ko bi... Jakob se je stresel ob tej misli. Pa saj ni veroval v vraže, saj se ni bal nikogar, on, ki je bil vojak.

Kar se mu zazdi, da se odpirajo vrata pri vozu. Nič ne pogleda nazaj, še bolj požene konja. Zadoni mu čuden krik na ušesa. Zopet se mu zazdi, da so se vrata voza zaloputnila, in res, voz se je stresel.

Prikazale so se luči prvih koč v vasi. Konja vstavi pri prvi gostilni. Krčmar pride pogledat, kdo se je pripeljal tako pozno.

veli slovenski mladeniči! Na drugi strani smo brali napis: Vodi naj nas vsikdar geslo to edino — z Bogom in Marijo za slovensko domovino! Pozdravljalo nas je tudi tukaj vse polno slovenskih zastav, ki se jih ni sramoval izobesiti nam v čast vrli gostilničar, ki je po rodu Nemeec. Kmalu so bili pod zeleno streho zasedeni vsi prostori, mnogo ljudstva pa je stoji poslušalo. Ob 1. uri zapoje moški zbor pesem „Lepa naša domovina“, domači č. g. župnik M. L a h pa v imenu bralnega društva otvori zborovanje in v prisrčnih besedah pozdravlja mladeniče. Današnji dan naj bi tudi Snežničani spoznali, kako se slovenski mladeniči vnamajo za Boga, Marijo in slovensko domovino in kako se trudijo za pravo izobrazbo, lepo obnašanje in pošteno življenje.

O vsem tem so se lahko prepričali vsi navzoči, zlasti nemčurski kričači, ki so bili podkupljeni od Cmurečanov, da nas motijo pri zboru in nas napadejo. Njihovi nameni so se jim brali na obrazih. Da do tega ni prišlo, je lepo skrbel gosp. vladni zastopnik, sam radgonski okrajni glavar grof Henrik Stürgkh in pet orožnikov. Gosp. glavar je večkrat sam stopil med izzivače, ki so nas motili in dražili — in to je pomagalo, da se je vse mirno izvršilo. Vse priznanje blagemu gospodu!

Kaplan Gomilšek prevzame predsedništvo shoda in povdarja: Na tem naravno tako lepem kraju, ki še je slovenski in mora ostati slovenski, se hočemo znova navdušiti za prekrasno našo domovino in za rodoljubno delovanje. Lep sprejem in vse polno slovenskih zastav priča nam in nasprotnikom, da še pri Mariji Snežni živi narodna zavest, le okrepiti jo je treba.

Sedaj nastopi kot slavnostni govornik šentiljski mladenič Fr. Ž e b o t. V izbranih besedah pravi: Sinovi Marijini so najboljši slovenski sinovi. Marija je bila vsa ponižna, vsa čista, zato je postala mogočna kraljica nebes in zemlje. Mladenič ponižen in čist je tudi mogočen kralj, ki obhaja vedno zmagovalje nad samim seboj in nad zapeljivim svetom. In moč takega krepostnega mladeniča čutijo starši, domači kraj, cela domovina. In taki mladeniči so značajni rodoljubi in neumorni delavci na narodnem polju. Taki mladeniči smo in hočemo biti.

Osupel spozna poštni voz in Jakoba. „Kaj pa ti je, Jakob, da si tako bled?“ prša ga krčmar. Ta ne zine besedice in pokaže na poštni voz. Krčmar stopi noter z lučjo v roki, toda ne vidi drugega, kot velik kovčeg.

„Kaj si samo ta kovčev pripeljal?“ vpraša ga krčmar. Jakoba oblije kurja polt po celem telesu.

„Saj sem nekega gospoda pripeljal, kaj ga ni?“ vpraša strahoma Jakob.

„Nikjer ga ni, le poglej sam!“ pravi krčmar. Jakob pristopi in res, nič ni bilo v vozu drugega, kakor kovčeg. Nato pove krčmarju vse, da je zavozil na napačno pot, pove tudi, da se mu je zdelo, da so se vrata voza odprle, da je slišal nek čuden krik.

„Tu se je zgodila nesreča“, pravi krčmar. Morda je padel tisti gospod na kak način iz voza; vse je mogoče. Brž skliče nekaj ljudi iz vasi in vsi naj gredo iskat tujca. Še-le proti jutru ga najdejo v snegu ležečega. Brzo ga spravijo v vas. Začno ga drgati s snegom, in po dolgem času začne

Delali bomo, da se izobrazimo sami in da izobrazimo ljudstvo, da bo verno in narodno, da ga ne bo v naših vrstah več odpadnika nemčurja. V tem se zasliši glas: Vi ste proti Nemcem! Govornik takoj odvrne: Nismo, to je laž. Imejte vi svoje, in nam pustite kar je naše! Mi vam ničesar ne jemljemo, a v vaših vrstah so, ki nam hočejo vzeti vero, jezik in slov. zemljo. Nasproti takim Nemcem pa bomo najodločneje brabili to, kar je naše.

Burno odobravanje je sledilo krasnim besedam govornikovim.

Benediški mladenič Jožef C e t l navdušeno deklamuje pesem: Mladeniči, na delo! Anovski mladenič Blaž Urbanič pozdravlja shod v imenu anovskih mladeničev in povdarja, kako važni so za probujanje naroda shodi in prireditve naših bralnih društev. Snežničane vabi, naj bi radi prihajali k slavnostim anovskega bralnega društva. V res lepih besedah nagovori zbrane mladenič Franc P i v e c, mizarski mojster pri Mariji Snežni, in izraža svoje veselje, da se je ravno tu priredil mladeniški shod. Tako lepo je zaklical: Dobro došli tu pri nas ob slovenski meji, dobro došli pri Materi Mariji, dobro došli pri bratih, ki potrebujejo pomoči in vspodbuje, da bodo mogli hoditi ista pota kot vi! Sklenil je s pomenljivimi besedami: Ta lepa zemlja naš je dom — v povzdigo naše domačije — delujmo vsi in čujmo vsi — da tuje v roke ne dobi je!

Zares ognjevito, prepričevalno izpregovori benediški mladenič Peter C e t l, prednik benediške mladeniške Marijine družbe. Združujmo se v Marijinih družbah. Ni mi žal in mi ne bo nikdar žal, da sem družbenik Marijin. Marijina družba nas mladeniče ohranjuje v poštenem, nedolžnem življenju, ki je najboljša podlaga bodočnosti naši. Pa nismo sami. Iz vseh stanov štejejo Marijine družbe udov. Tudi cesarji, kralji, najimenitnejši posvetnjaki so bili in so s ponosom družbeniki Marijini. To nas vspodbuja, da vstrajamo na tej poti. Pa združujmo se tudi v mladeniških zvezah, da si pridobimo potrebno izobrazbo. Kaj je mladenič brez izobrazbe? Surovež, divjak! Ne omahujemo na tej poti. Danes si znova obljubimo, da bomo vse storili, da bodo de-

tujec res dihali. Ko se zave, pove okoli stoječim vse, kar se je zgodilo.

V vozu je bilo mrzlo, zato se je zavil v svoj kosmati kožuh, ki ga je imel zvezanega na kovčegu, (katerega pa Jakob ni videl) in „Kar naenkrat nekaj počti in obenem sem začutil, kakor bi me nekdo zgrabil za kožuh“, pripoveduje tuji gospod. „Vstanem, grem gledat, kaj je, odprem vrata pri vozu in se nekoliko nagnem ven. Tačas pa se voz strese na vso moč, jaz pa omahuem in padem iz voza. Priletel sem v sneg in se nisem, hvala Bogu, nič poškodoval. Potem sem taval in taval po snegu, a nisem zagledal nobene luči. Nekaj časa sem še hodil, potem pa sedel v sneg. Več se ne spominjam!“ Tujca so djali v posteljo.

Kaj pa Jakob?

Nikdar več se ni bahal pred tovariši, da se strahu ne boji. Izučilo ga je dodobra. Tudi pijančevati je nehal in pravijo, da se bo kmalo ožemil.

lavna naša bralna društva, ravno z delavnimi mladeniški zvezami. Naj nas ne straši večasi malo število, saj lahko porečemo, kot Črnogorci: Malo nas je, a smo ljudje!

Mladeniči so občudovali vrlega govornika, ljudstvo ga je zvesto poslušalo in ob koncu gromovito odobraval prelepe besede.

Predsednik shoda, kaplan Gomilšek, spretno pobija ugovore nemčurjev, ki so klicali: Mi smo Nemci, pa so bili skoraj sami rojeni Slovenci, ki so jih najeli za motenje Cmurečani. Najglasnejši je bil znani Steghanzl in njegov kovač. Pravi Nemci so bili tudi navzoči, pa mirni in z nami veseli. Navdušeni zbrani naj ostanejo tudi v bodoče dobri katoličani in zvesti Slovenci, naj ljubijo prekrasni domači kraj, o katerem navdušeno zakliče: Kako si lep moj mili dom — ti zemlja krasna, zemlja sveta — kako ne bila bi za te — pač vsikdar moja duša vneta! Naj ne pozabijo tega dne, ki je začetek nove res narodne dobe pri Mariji Snežni. Sosedje bodo vedno radi prihajali v pomoč. Kričači so se pomirili in zdaj pevci prav ognjevito zapoje pesem: Slovenec sem. Kaplan Gomilšek zahvali zbrane mladeniče in Snežničane za lepo udeležbo in pravi: Veseli nas, da je vlada pozorna na nas, da je sam g. okr. glavar radgonski med nami. Danes se je lahko na lastne oči prepričal, kako izobraženi, kako miroljubni, kako olikani so slovenski mladeniči in kako sitna in nadležna je četa ljudi, ki hoče biti bolj nemška kot pravi Nemci sami. O tem ste se lahko prepričali tudi vsi domačini. Bog daj najboljših sadov današnjemu shodu! Nato pozove navzoče, naj trikrat zakličejo živio cesarju in papežu in vsi navzoči so se navdušeno odzvali. Naši mladeniči pa so zapeli cesarsko pesem. In s tem je bil končan ta nepozabni mladeniški zbor.

Popoldanska služba božja.

Ob 3. uri smo se zopet zbrali v Marijini cerkvi. Kaplan Gomilšek izpregovori v prekrasnih besedah o krščanski srčnosti, ki bi jo naj gojili vsi mladeniči, vsi katoličani, zakaj strah pred ljudmi je sramota, je največja neumnost, je izdajstvo Kristusa samega. Z ganljivimi besedami je vnmal navzoče, naj bodo srčni v veri in krščanskem življenju in v službi Marije, ki je bila najsrčnejša med vsemi ljudmi. Nato so bile pete litanijske Matere božje. K sklepu so zapeli kaj lepo pevci pesem: Jaz sem Marijin sin. Globoko so segale v srca vseh navzočih sklepne besede pesmi: Mladenič sem vesel, — Marija mi vsikdar pomaga — da zmagam dušnega sovraga. — Zato dokler živel — najrajši bodem pel: — Jaz sem Marijin sin!

Domači g. župnik še končno v jako umestnih besedah izpred oltarja nagovori farane, naj bi pripomogli, da bi bili tudi Snežničani — zlasti mladeniči in dekleta — tako dobri otroci Marijini kot došli mladeniči. To se bo zgodilo, ako dobi tudi Snežna svojo Marijino družbo. Utisek na vse navzoče je bil velik. Marsikomu so se solze lesketale v očeh.

Sedaj smo se uvrstili v procesijo in smo med molitvijo se poslovili od Marije, hvalježni Bogu za ta krasni dan.

Pomen mladeniškega shoda.

Primeroma mala četa mladeničev je priredila tako krasno slavlje pri Mariji Snežni. Vse se je lepo mirno izvršilo ob vzornem obnašanju naših organiziranih mladeničev, katero je hvalil tudi radgonski okr. glavar.

Nakane nasprotnikov je preprečila čuječnost vlade. Slavnost v cerkvi in zunaj cerkve ostane vsem nepozabna. Vsi mladeniči so izjavljali: Ni nam žal te poti! Slava vam, neustrašeni mladeniči, ki se niste ustrašili žrtev za ta shod! Hvala in slava pa tudi narodnjakom pri Mariji Snežni, posebno vlč. g. župniku, organistu, posebno še vzornima rodoljuboma gg. Sfiligoju in Zöhrerju, ki sta se toliko trudila za prelepi sprejem. Bog vas živi, Slovenci ob meji! Mi pa mladeniči gremo naprej pri svojem svetem delu z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

Mladinska organizacija.

Seja pododbora „Krščansko-socijalne zveze“ za Štajersko je bila minoli četrtek v Mariboru. Sklenilo se je ustanoviti za Spod. Štajersko samostalno zvezo, da se s tem razbremeni osrednji odbor v Ljubljani. Prebrala in potrdila so se pravila in izvolil pripravljalni odbor, ki naj predloži pravila namestništvu. Zaradi udeležbe na III. katoliškem shodu se je sklenilo, uvesti pridno agitacijo med možmi in mladeniči, ter se v to svrhu priredi poseben vlak v Ljubljano. Prireditel tega vlaka se je poverila č. g. Martinu Medved, župniku v Laporju.

Nemški kmečki mladeniči imajo v nemškem delu Češke močno društvo, ki kaj lepo napreduje. Dne 13. t. m. so imeli v Žadcu veliko zborovanje, na katerem so krepko in neustrašeno zahtevali različne koristne postave za tamošnje kmetijstvo. Mladeniči slovenski, posnemajte svoje nasprotnike! Združujte se, sicer vas bo sovražnik prehitel. Koliko mladeničev še ni v nikakem društvu!

Kje naj išče socijalna beda pomoči?

Piše Alojzij Leben.

(Dalje.)

Katero izmed teh dveh prebivalstev je v boljših socijalnih razmerah? Ali ono, ki ima vsega pozemeljskega dovolj, nima pa vere; ali ono, ki živi v bedi, pa raditega zajema v obilici iz nadnaravnega vira milosti sv. cerkve? Prav gotovo ono, ki stane v senci sv. križa in dobiva v sv. križu potrpežljivost, zadovoljnost in upanje na srečno večnost; medtem ko je bogatin sicer obložen z zemeljskimi dobrinami, a pri tem ne more nikoli biti srečen, ker je njegovo srce obrnjeno od Boga, edino v katerem najde človeško srce sladki mir.

Tako brani sv. kat. cerkev v svojih pridigah in zakramentih najboljša sredstva, osrečiti človeštvo. Po njih se najsigurneje odvrta vsaka socijalna revolucija, po njih se ohrani sloga med različnimi sloji; po njih se spodbuja revež k pridnosti, varčnosti, zmernosti in zadovoljnosti; bogatin pa k usmiljenosti do ubogih. Po teh sredstvih se najbolj varno vodijo bogati in verni k večni, neminljivi sreči v večnosti, kjer se na vekomaj reši največje socijalno vprašanje.

Sv. katoliška cerkev pospešuje blagor človeštva tudi s svojimi šolami. Vse-povsod se opaža pojemanje zvišanega mišljenja ter pogrezanje v nezumno vživanje posvetnih dobrin. Tu je preobrat nujno potreben. Ta se pa mora predvsem izvršiti na podlagi vzgoje. Kajti vzgoja mladine, v kolikor se vodi v krščanskem duhu, v

duhu katoliške cerkev, je prenovitev sveta. Krščanska vzgojena mladina — in ta edina — ustvarja pravo omiko, ta edina vžiga pravo ljubezen do domovine in vtrjuje značaj. Največji značaji, t. j. najbolj slavni možje so živeli v oni dobi, ko je prešinjala narode živa vera. V časih brezverstva pa najdeš največje breznačajneže. Zatorej je čisto jasno, da se dandanes o krščanski vzgoji mladine niti govoriti ne more, ko so pa iz učilnic že večji del pometali sveta razpela, ter se je po nekaterih krajih celo prepovedalo moliti pred in po uku. Ah, kam bo vendar tako ravnanje privedlo narode? Neizogibno do groznega brezverstva, do uporov in neznosnega gorja.

Poleg krščanske hiše je tedaj edinole krščanska šola pod vodstvom katoliške cerkve, ki seje krščansko vzgojo. V to svrhu pa je katoliška cerkev v raznih deželah žrtvovala velikanske svote za ustanovitve vsakovrstnih šol. Mislim na Francijo, kjer so zvesti katoličani do junija l. 1888 zložili 150—200 mil., mesto Pariz samo 28 mil. za krščanske ljudske šole ter vrh tega vzdrževali štiri univerze. Mislim na Anglijo, kjer je število šolskih otrok vzrastlo v l. 1850—1880 od 24.000 na 204.752. Mislim na Ameriko, kjer katoličani razun nebrojnih ljudskih šol vzdržujejo 614 višjih šol in eno katoliško univerzo v Washingtonu. Mislim na majhno Švico in v Švici na malenkostni kanton Freiburg, kjer so katoličani pred nekolikimi leti z katoliškim denarjem sezidali katoliško vseučilišče. Kje je društvo na celem svetu, ki toliko žrtvuje za krščanske šole, kakor katoliška cerkev? Krščanska šola pa edina pospešuje krščansko vzgojo mladine. In ta je prenovitev sveta. „Šola je ono bojišče,“ je rekel papež Leon XIII., „na katerem se mora odločiti, ali bo človeška družba ohranila krščanski značaj, ali ne.“

(Konec prihod.)

Domače novice.

Naše misli. Vedno bližje prihaja čas, ko se zberejo v beli Ljubljani katoliški možje in mladeniči iz vseh krajev Slovenije, da tam v slovesnem zborovanju pokažejo svetu svojo narodno in katoliško zavednost. Istočasno pa se tudi navdušijo in posvetujejo o nadaljnem delovanju. Sovražniki naše vere in narodnosti vedno predrznejše dvigajo glave. Pokazati jim moramo, da smo na skrbni straži za naše verske in narodne svetinje. Ta shod bo najboljša priložnost, da glasno zakličemo tem ljudem: Proč roke od naše šole in sv. zakona. Da bo pa ta klic mogočen in silen, treba da se razlega iz tisoč in tisoč grl, kajti potem bo našel tudi odmev! Zato na shod, katoliški možje in mladeniči!

Slovenskemu narodu! Bog je ustvaril različne narodnosti, zato pa ima vsaka narodnost pravico do obstanka. Vsak narod pa, naj si bo še tako majhen, ima pravico, da se prosto razvija do najskrajnejše popolnosti. Če bi vladala pravica na svetu, bi se to tudi zgodilo, kakor zahteva tok časa, ker pa ni pravice na svetu in hoče močnejši uničiti slaberega, je povsem naravno, da se slabši brani svojega močnejšega sovražnika. Slovenci smo majhen narod, vendar imamo najmočnejše sovražnike, ki pritiskajo na nas in naš narod. Nekdaj je živel Irski narod, rimsko-katoliški cerkvi najzvestejši narod, o katerem dandanes ni sledu več, Angleži so ga popolnoma zatrli. Ali morda

tudi naš narod zadene usoda Ircev? Ne! To se ne sme zgoditi! Malo nas je, raztreseni smo po različnih deželah, nimamo jednote organizacije, Nemci, Italijani in Madžari nas hočejo uničiti, toda žilavi slovenski narod ne bo poginil. Že več kot 1000 let si Nемец prizadeva, da bi nas ponemčil in dobil v roke našo rodovitno zemljo in vendar še živi slovenski narod. Marsikaj nam je že ugrabil Nемец. Milijone naših bratov se je potopilo v nemškem morju. Mi pa kljub temu le še živimo in se ne vdamo. Naša sveta dolžnost je, da obdržimo krasne slovenske dežele v svoji oblasti, da je ne prepustimo našim sovražnikom, ki si jih takorekoč že laste. Naša dolžnost bodi, čuvati te od pamtiveka slovenske pokrajine. Zakličimo nasilnim Nemcem: Roke proč od naših dežel, v katerih ste Nemci samo gosti! Če se naši sovražniki rede le od naših žuljev, če izkoriščajo našo zemljo in uživajo več pravice kot mi, potem mislimo, da so s tem odpravljeni. Da bi pa nas osleparili za zemljo naših očetov in pradedov, zato pa Slovenci nismo in nesmemo biti. Slovenec bodi na svoji zemlji svoj gospodar. Toda, nemška neumnost pluska se svojimi valovi visoko, predrzno ob naše meje. Zdi se nam, da so na naših tleh naseljeni tuje čisto pozabili, kdo da je tu gospodar in kdo samo gost. „Kmalu vam bomo zvezali jezike“, to je njih bojni klic in nobeno sredstvo jim ni podlo dovolj, kadar se gre za to, da dobe naše občine in naša mesta v svoje roke. Tu se morajo vendar vsakemu razumnemu človeku odpreti oči, ter nehote vsiliti vprašanje: Zakaj pa ti ljudje, ki so prišli od vseh krajev pred Donavo in za Donavo, tako stremijo, da bi nas potujčili in dobili v svojo oblast? Gotovo ne na svojo škodo, ampak na svojo korist. Če je pa njim to v prid, je gotovo nam v škodo. In če se Nemci tako brigajo za svojo korist, zakaj bi se pa mi ne brigali za naš blagor in nastopili proti njim ravno tako, kakor se oni predrznejši proti nam? Zdravimo se, Slovenci, in ne dajmo, da bi se tujec norčeval iz nas, češ: „Mi delamo, Slovenci pa spe!“ Ne dajmo, da nam tujec vzame naš dom, naše otroke, naš jezik. Zavedajmo se, da smo Slovenci, da smo sinovi krepkega naroda, ki ga nima para na svetu. Veliki narodi so izginiti iz zemeljskega površja, mi Slovenci pa še živimo. Na naše delo pa naj rosi bogato božji blagoslov!

Šolske počitnice. Proti volji in želji kmetov so nastavili okrajni šolski sveti letos šolske počitnice na poletje in ne na jesen, kakor je bila dosedaj navada. Kmetje so s to prenaradbo povsod jako nezadovoljni. Zelo zanimivo je naslednje: Šentlenski okraj bo imel šolske počitnice kakor dosedaj v jesen. Kdo pa sedi v tem okrajnem šolskem svetu? Sami slovenski kmetje in duhovniki. A kako je v okrajih, kjer vladajo nemčurji, Nemci in liberalni advokati? Povsod v teh okrajih so sklenili počitnice proti kmetu. Okraj v ptujakem okraju, Bračko v gornjeradganskem, Štigar v slovenjebistriškem, Mariborčani v mariborskem, Celjani v celjskem itd. Kmetje, sami si pletete svoj bič, ko volite Nemce in nemčurje, ki se presneto malo brigajo za vas. Po „Štajercu“ vam Ornik vedno pridiga svojo ljubezen, no sedaj jo lahko okušate!

Prijatelj kmeta. Mačka ne more zatajiti svoje narave, tako tudi „Štajerc“ ne

Upa si celo pisati proti temu, da dobijo slovenski kmetje na Štajerskem odslej 7 poslancev. „Štajero“ želi le za mesta in trge poslancev, za kmeta mu ni mar.

Gornjeradgonski okraj. Naš načelnik Bračko se je trudil na vso moč, da šolske počitnice ne bodo več v jesen, ampak že sedaj. Kmetom seveda to ni ljubo, toda mnogo neumnežev še vedno misli, da Bračko ljubi kmeta. — Bračkovi podrepani trosijo sedaj novico, da okraju zaradi postajice v Gornji Radgoni ne bo treba nič plačati. Žal, da je to laž, s katero slepijo ti ničvredni podrepani naše ljudstvo. Z lažmi se pripravljajo na — volitve v okrajni zastop. Ne bo nič pomagalo!

Dne 5. avgusta v Št. Ilj v Slov. gor., kjer se vrši velika ljudska veselica. Soudeležbo je naznanilo že mnogo društev: „Čitalnica“ in „Bralno in pevsko društvo Maribor“. Iz Celja „Celjski Sokol“. S „Sokolci“ se udeležijo izleta tudi narodne rod-bine celjske. Istotako je obljubil tudi „Murski Sokol“ svojo udeležbo, z njim pa prihité Slovenci iz Ljutomera in s celega zelenega Murskega polja. V Št. Ilju se je osmoval posebni odbor pod načelstvom tamošnjega vrlo narodnega župana g. Thalerja; namen tega odbora je vse potrebno za dostojni sprejem cenj. gostov pripraviti. Pripravljalni odbor se bode potrudil, da bodo izletniki imeli dovolj poštene zabave, ter da bo cela slavnost slična oni v Rušah. Obračamo se tem potom do vseh slovenskih spodnještajerskih društev, da blagovolijo dne 5. avgusta prihiteti v dični naš Št. Ilj kar najbolj mnogobrojno, da damo šentiljčanom z ogromno našo udeležbo še več poguma za vspešno branbo naše meje. Želimo tudi, da se društva udeležijo naše slavnosti z društvenimi zastavami. Vsa društva, ki pridejo 5. avgusta v Št. Ilj, naj blagovolijo javiti svojo udeležbo šentiljskemu bralnemu društvu. Prosimo tudi vsa slovenska akademična društva, vse dijake, da pohite ta dan na mejo v slovenski Št. Ilj. Dan 5. avgusta veljaj vsem spodnještajerskim, pa tudi drugim geslo: Vse v Št. Ilj na narodni praznik štajerskih Slovencev! Z ogromno udeležbo pokažimo svetu, da hočemo braniti mejo, ter da je Št. Ilj tam pri Spielfeldu res slovenski! Vse naše rodoljube prosimo, da agitirajo za veliko udeležbo. Dne 5. avgusta v Št. Ilj v Sloven. goricah!

Nemški Cmurek v nevarnosti. Na glavnem trgu v Cmureku, katerega je zloglasni dr. Krautgasser prekrstil v Bismarckplatz, je letošnjo spomlad tržki obč. zastop dal zasaditi vrsto lip po sredini trga. Mnogi Nemci so koj od začetka ngibali, kakšna so neki ta drevesa, a niso spoznali lipe. No, pred nedavnimi so vezdar prišli na sled, da so vsajena drevesa — slovenske lipe. Oh, to je grozno za „nemške“ Cmurečane! Duh lipovega cvetja nam okuži ves nemški značaj cmuroški! „Proč z lipami!“ so kričali po krémah, a javno si nihče ne upa nastopiti proti volji dr. Krautgasserja, ki hoče, naj bodo lipe odslej — nemška drevesa.

„Štajerčev“ odgovorni urednik obsojen. Za laži, katere se tiskajo v „Štajercu“ je treba marsikaterikrat pred sodnijo odgovor dati. Sedanji uredniki pa niso tako korajžni, da bi za vse to, kar stoji v tem lističu odgovornost prevzeli. Zato imajo Štajerčevi očetje najetega nekega Hella, ki je naznanjen kot odgovorni urednik. Ta

Heller gre vedno, če je treba, po kostanj v žerjavico. G. Zavadih ali kako se že ravno imenuje urednik „Štajerca“ pa lepo mirno doma sedi. Ta urednik „Štajerca“ Heller je bil dne 30. m. m. obsojen na 20 K globe ali 48 ur zapora, ker ni tako kakor postava zahteva preklical v „Štajercu“ neke laži, katere je pisal o odvetniku dr. Brejcu v Celovcu.

Socijaldemokrat Linhart je sedaj postal urednik „Štajerca“. Tukaj se zopet vidi: gliha vkup štriha. Nemčur in socijaldemokrat!

„Štajerčevega žnidarja“ išče Jožef Preskar v Zvečah (brčkone v Zrečah) pri Konjicah v „Štajercu“. Tudi kovačijo z „Wasserbetrieb“ ponuja v „Štajercu“. Suppenc (ali bi ne bilo lepše Zupanc) pa išče med „Štajerčevimi“ pristaši mesarskega učenca. Škoda, da je še Muršec zaprt, ta bi bil zelo sposoben za mesarja, ker zna dobro ubijati.

Uravnava Pesnice. V srednjem toku še vedno niso začeli z uravnavo. Gospodje Ornik, Štigger, ki vladata v deželnem zboru, ali imata samo pri volitvah srce za kmeta. Tako malo, ko ta dva, se pač nihče ne briga za svoje volilce. Obljubujeta vse, ne storita pa nič! Štigger že naj enkrat pride na kak volilni shod v Pesniško dolino, potem mu bomo tudi njegovo skrb za nas pošteno uravnali!

Strašen konec treh železničarjev. V ponedeljek je na kolodvoru v Brucku ob Muri na nekem železniškem stroju para s silno eksplozijo odtrgala zamašek, ki je zadrževal parni pritisk. Para je butnila v na stroju stoječega strojevodjo Wildanerja, kurjača Antona Janka in strojevodjo Julija Dannhorna, da so bili v trenutku opečeni do skrajnosti po vsem telesu, in da so vsi trije umrli v groznih bolečinah. Prva dva sta bila iz Maribora in sta vodila stroj, na katerem se je zgodila nesreča.

Velika nesreča se je zgodila dne 18. t. m. blizu Stop pod Podgorjem. Ko je 19letni Janez Bohorič peljal voz desek od parne žage planinske, je po neprevidnosti zavozil. Ker je bil pa nevesel težke vožnje, je mislil, da bo voz zdržal in ga tako zopet v tir spravil. Toda voz se zvrne in nesrečnika popolnoma pod se dobi, da je bil pri priči mrtev. Za nesrečnikom ne žalujejo samo njegovi blagi stariši, bratje in sestre, temveč tudi mi vsi, ki smo ga poznali, ker je bil priden in pameten mladenič. Bog se usmili njegove duše!

Sv. Anten v Slov. gor. V petek, dne 13. julija, ob tretji uri popold., je bliskoma začela goret viničarija Jurija Fekonja, kmeta iz Andrenc. Četrť ure pozneje pa se že zopet zasliši klic: „Gori! gori!“ V plamenu je bil „Rešet gradič“ v Župetincih, oddaljen od prvega pogorišča le kakih 8 minut. To je enonadstropna a majhna hišica Petra Živko. Ljudje so se s strahom vpraševali, kako ogenj nastaja? Kmalu potem pa so v Smolincih zgrabili požigalec, kateri je takoj vse priznal. Požigalec je 11letni, nezakonski otrok Franc Kocmot, doma iz Čagone. Šel je k svoji materi v Smolince ter potoma hiše zažigal. V hiši Petra Živko je bil sam še ne leta star otrok, katerega so komaj rešili. Tudi živimo so komaj rešili. Sosedje, pomagajte pone-srečenim!

Sv. Križ pri Slatini. Pravila našega „Bralnega društva“ so že od vlade potrjena

Zato bomo imeli prihodnjo nedeljo 29. julija ustanovni shod ob 1/4 uri popoldne v nadžupnišču, da si volimo odbornike in vse natanko začrtamo, kako naj deluje naše novo društvo. Pridite tedaj vsi v prav obilnem številu k zborovanju! Pridite tisti, ki ste se že zadnjič dali vpisati, pa tudi vsi drugi, ki bi še radi zraven pristopili. Vsak, ki je star že 15 let, lahko pristopi k društvu. Posebno se „Bralnega društva“ vi mladi oklenite, fanti in dekleta, za vas je prav posebno ustanovljeno, vaše je „Bralno društvo“. Naj bo vaša šola, kjer bode te slišali veliko pončnega in koristnega, bode te brali dobre časnike in koristne knjige. Vsak ud dobi povrb še zastonj „Naš Dom“ in pri vsem tem je plačati udnine na leto samo 1 K 20 v. Torej, dragi, na svidenje v nedeljo pri ustanovnem zboru!

Polzela. Znano je, da ptujski „Štajerc“ vedno menjava urednike. Tukajšnji upokojeni učitelj Kunstič je že začel delati skušnjo se svojim uzorno sestavljenimi dopisi. Kakor kaže je on zares mojster za zmerjanje, toraj oseba kakor našašč za urednika ptujskega „Štajerca“. Ornik, mi Ti ga priporočamo! Gliha vkup štriha! Dober tek!

Koroške novice.

Duhovniške vesti. Novonastavljeni bodo č. gg. novomašniki, in sicer: Karol Mayerhofer kot kaplan v St. Lenartu v Labudski dolini; Valentin Wank kot kaplan v Meiseldnig; Viljem Vester kot kaplan v Lipi pri Sachsenburgu; Daniel Wintschnig kot kaplan v Šmarjah v Labudski dolini. — Kot prefekta v knezoškofjskem deškem semenišču „Marijanišče“ sta nastavljena č. gg. bogoslovca: semeniški duhoven Ulrik Hafner in dijakon Avgust Ogertschnig.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand se je mudil zadnjič, ko se je peljal k otvoritvi železnice na Jesenice, dalje časa na postaji Glinska vas. Govoril je večinoma s postajenačelnikom gospodom J. Rudersdorferjem, kateremu je tudi podaril v spomin prsno iglo z briljanti. Med pogovorom je zapazil skladiščnega službenika Pobašnika, kateri je nosil pripete svetinje in odlikovanja še od vojaških let. Pobašnik je bil leta 1866 v vojski pri Kraljevem Gradcu ter je dobil takrat tudi srebrno hrabrostno medaljo. Prestolonaslednik ga je poklical k sebi ter mu je podaril 50 kron radi njegove hrabrosti kakor tudi zvestega službovanja.

Duhovne vaje bodo v „Marijanišču“ od 27. do 31. avgusta. Vodil jih bo č. g. o. Franc Boisl iz družbe Jezusove.

Slovenci, zahtevajte povsod vožne listke po slovensko. Kdor je bral v zadnjih dneh oba graška časopisa „Tagespošto“ in „Tagblatt“, ta se ne more dovolj načuditi, zakaj je toliko vpitja samo zaradi tega, ker je v okolici Beljaka, ki je obkrojen od vseh strani od koroških zatiranih bratov, na postaji zahteval nekdo vožni listek v Kranjsko goro s slovenskim imenom kraja. Ali je koroško Nemštvo v nevarnosti? To menda ne! Pač pa je v nevarnosti ošabnost in napihnenost koroških Nemcev, ki so pri stoletja teptanih naših koroških bratih navajeni, da povsod na ljubo Nemcem, čeprav so ti — kakor pri železnici — nastavljeni tudi zaradi slovenskih potnikov rabijo kolikor znajo nemščino. Žalibog ta grda navada tudi na Gorenjskem ni ne-

poznana, a za trdno upamo, da se bodo razmere tudi v tem oziru izpremenile. Saj vidimo povsod, kako nas zaničujejo, kako zapostavljajo, to posebno sedaj ob zidanju in otvoritvi nove proge. Toda mi si moramo biti v svesti, da imamo iste pravice, za svoj denar dobiti v slovenskem kraju na slovensko imenovanje kraja vožni listek, kakor ima Nemeč pri nas pravico dobiti v svojo domovino na nemško ime — listek, to pravico imamo posebno na Koroškem in ob vsej dosedanji novi progi od Trsta do Beljaka in Celovca. In če jo nam ne priznavajo sedaj, bodimo dosledni in vstrajni, zahtevajmo povsod listek s slovenskim imenom kraja in če ga ne dobimo, pritožimo se, saj so pritožne knjige. Zato bodi edin primeren odgovor na perfidnost graških tetk: Povsod, kjer stanujejo Slovenci v okolišju postaj, zahtevajmo slovensko vožni list!

Slovenski napis. „Bauerzeitung“ šunta zoper bodoče slovenske napise na železnici, ki se je začela graditi dne 1. t. m. iz Svetne vasi in Borovlj. Ta nemčurški listič piše, da razna nekaterih kranjskih advokatov in spodnještajerskih duhovnikov in uradnih oseb, ki so sem prišle, nihče ne čuti potrebe in tudi ne razume slovenskih napisov. Pozivlja nemčurske bratce, da se za to stvar bolj zanimajo kakor so se doslej in se pri nemškem železniškem ministru pogodijo, da se ne da prostora slovenskim napisom. Kaj le imajo ti ljudje proti slovenskim napisom, da se jih tako bojijo. Nam se zdi, da nemčurjem v slovenskem Rožu teče voda že v grlo!

Otvoritev ljudskih potovalnih knjižnic na Koroškem. V nedeljo 21. t. m. se je otvorila v Rožeku na Koroškem ljudska potovalna knjižnica, katero so zbrali letošnji slovenski abiturijenti I. državne gimnazije v Ljubljani. Isti dan je bila tudi otvoritev Št. Jakobske ljudske knjižnice, katero so istotako ustanovili dijaki. Otvoritev obeh knjižnic je bila združena z narodno veselico popoldan v Št. Jakobu.

Shod zaupnikov je sklicalo za 26. t. m. „Kat. polit. in gospodarsko društvo“ na Koroškem. Na dnevnem redu je: Razgovor in sklepanje o daljnem postopanju v zadevi volilne preosnove in zaradi udeležitve na tretjem katoliškem shodu v Ljubljani.

Političen shod priredi „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ v nedeljo, dne 29. t. m. popoldne ob 3. uri v gostilni g. Leitgeba v Dobu. Poroča gospod deželni poslanec Grafenauer.

V novo ustanovljeni občini Bistrica na Zili je bil izvoljen županom g. Peter Žvaj, hišni posestnik in mlinar. Bistrica na Zili je poprej spadala k občini Starjaves.

Sneg v — juliju! Vsed trajnega deževja je nepričakovano zapadel sneg po gorah na zgoranjem Koroškem, odnosno v zgor. Dravski dolini. Padlo ga je po nekaterih planinah do pol metra, tako, da so bili kmetje prisiljeni, na planini pasočo živino spraviti v varnost, da bi se ne prehladila. Od ponedeljka t. j. 16. t. m. je postalo zopet lepo vreme. Ali koliko časa bode tako ostalo, je še vprašanje, ker se obnebje vedno oblači. Akoravno bi morala biti zdaj huda vročina, je ravno narobe, da so dnevi postali hladnejši, osobito zvečer se planinski hlad občuti.

Poroka. V sredo, dne 18. t. m. se je poročil v Ljubljani naš rojak in vrli na-

rodajak g. dr. Vinko Hudelist, praktični zobozdravnik v Velikoven, z gospodično Ano Julijo Soss-ovo iz Ljubljane. Poročil ju je g. Matija Perč, župnik na Dholic. Ženin in nevesti, ki je tudi odločna Slovenka, naše najpriskrčnejše častitke! Bilo srečno!

Odlikovanje. Gospodu Alojziju Dreotu, ljudskoškolskemu učitelju v Doberlovesi, je bila podeljena od koroške deželne vlade častna medalja za štiridesetletno zvesto službovanje.

Grozna smrt. Pretečeni torek ponoči je bil v Weissensteinu na Zgornjem Koroškem povožen od tovarnega vlaka železniški čuvaj Vidman. Telo je bilo strašno razmesarjeno. Glava je bila do polovice odrezana in desna noga popolnoma odtrgana.

Samoumor. Dne 19. t. m. ponoči je v Beljaku za strojno tovarno skočila pod vlak vdova orožniškega stražmojstra Schwingshaksel. Glava je bila od telesa popolnoma odtrgana. Samoumor je izvršila baje radi srčne hibe. Od hišnice, kjer je stanovala, se je pismeno poslovila.

Žile na levi roki si je prerezal pekovski pomočnik Jakob Mair v Celovcu s samoumorilnim namenom radi dolgov. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico, kjer je umrl.

Dezertiral je 16. t. m. proti večeru pešec Josip Orehek od 17. pešpolka, 13. stotnije, iz Glinje na Koroškem, kjer ravno polk strelja na bojni način. Pridružil se je neki ciganski družbi in ko ga je neki desetnik ravno tiste stotnije zapazil v tej družbi in ga hotel prijeti, jo je popihal v gozd v smeri proti Ljubelu. Ubeglega vkljub trajnemu zasledovanju niso mogli dobiti. Omenjeni je zdaj že drugič zbežal, kar je pri vojaki. Pobrisal jo je menda skoraj gotovo na Kranjsko. Vzrok ni drugega kakor lahkomišelnost.

Celovec. Za katoliški shod, ki se vrši dne 26. avgusta v Ljubljani, se kaže pri koroških Slovencih veliko zanimanja. Da se priprave uredi, sta si delo razdelila gospoda Dobrove in Ehrlich.

Celovec. 31 letna Ana Stamnja, kuharica pri nekem tukajšnjem ključavničarju, je obiskala z njeno prijateljico dne 29. m. m. cerkveno žegnanje v Št. Petru pri Celovcu. Tam sta se zabavali na gugalnici. Naenkrat pa je postalo Ani Stamnja slabo in komaj je zapustila gugalnični prostor, se je zgrudila na tla in umrla. Bolehala je že tri leta na neki srčni bolezni. — Isti dan se je tudi zabavala na gugalnici in plesišču 21 letna Terezija Pernek. Postalo ji je tako slabo, da so jo morali z rešilnim vozom prepeljati v bolnišnico, kjer je drugi dan umrla.

Doberloves. Kat. slov. izobraževalno društvo priredi dne 29. julija t. l. v društveni sobi pri p. d. Harihu v Doberlovasi popoldne po blagoslovu svoje mesečno zborovanje z poučnimi in navduševalnimi govori. Vsi člani društva, kakor tudi kmetje in zavedni možje se uljudno vabijo.

Odbor.

Djekše. Ubrano sicer in mogočno, vendar pa žalostno so spet doneli naši zvonovi, ko smo dne 12. julija k večnemu počitku spremili rajno mlado Kočmarico na Djekšah. Česar smo se dolgo bali, se je zgodilo; zapustila nas je v mladih letih — bila je stara 36 let, — ter se preselila k svojemu Bogu, kateremu je zvesto služila. Od blizu in daleč se je zbralo veliko ljudstva, da

pokaže svoje sožalje možu-vdovcu, zapuščenim trem siroticam in žalujočim sorodnikom. V ginljivih, v srce segajočih besedah so se poslovili v imenu vseh na grobu domači g. župnik Hraba, kateremu sta asistirala č. g. Sakelšek in Šitelkopf. Potolaži ljubi Bog žalostnega moža, ki je vse storil, da bi rešil življenje svoji dragi ženi in ohrani srečne otroke — sirote! — Pečnikovo hišo na Djekšah zadeva letos huda nesreča. Kakor je „Naš Dom“ že poročal, je meseca februarja letos pogorel hlev, pri katerem je zgorelo čez 70 ovac, mnogo krme in pohištva. Zdaj je zgorel še drugi hlev, pet glav živine in druge vrednosti. Gotovo ima zraven kaki hudobnež svoje zlobne roke.

Vovbre pri Velikoven. V velikem strahu smo bili, kako neki se bo izvršil prvi shod našega ljudskega bralnega društva pri nas tukaj v Ovbrab, v znani liberalni trdnjavi. A strah je okrogel, na sredi votel, okoli pa ga nič ni. Tudi pri nas se je razplnil v nič, ko je začelo prihajati po poldanski službi božji od blizu in daleč naše dobro slovensko kmečko ljudstvo v veliko župnišče, kjer smo obhajali izvrsten shod. Izvrstno sta govorila o potrebi društva in vrednosti kmečkega stanu gospoda dr. Arneje in dr. Brejc. Ljudem se je videlo na obrazu, da so jim besede šle k srcu. Vodstvo društva je v dobrih krščanskih rokah. Prvi dan je pristopilo 95 udov. Dal ljubi Bog, da za naš kraj toli potrebno društvo krepko deluje. Ljudstvo, ki bere, ki je verno in svoji materi besedi udano, ne postane kar tako žrtev nasprotnikov, četudi so oni mogočni in nasilni.

Iz drugih slovenskih krajev.

Prestolonaslednik na Slovenskem. Pri otvoritvi karavanske železnice je zastopal cesarja prestolonaslednik Franc Ferdinand. Na Jesenicah je pozdravil prestolonaslednika g. dež. glavar pl. Detela. Nadvojvoda je govoril nemško, potem slovensko. Zagromeli so viharni živio-klici. Blagoslov je izvršil goriški nadškof z ljubljanskim škofom ob številni asistenci. Nadvojvoda je prijazno govoril z dostojanstveniki in predsedniki raznih društev. Radovljiškemu dekanu g. Novaku je dejal nadvojvoda o Slovencih: „To je zvesto ljudstvo“, glede okolice pa je dejal: „To je avstrijska Švica“. Pri obhodu so ga pozdravljali gromoviti živio-klici. Nemških klicev ni bilo slišati. Jesenice so odločno pokazale svoje slovensko lice. Na Bledu je pozdravilo nadvojvodo 100 malih šolskih otrok v narodni noši s cesarskimi in slovenskimi zastavami. Nadvojvoda je bil vidno presemečen. Pri obhodu je zapel pevski zbor nalašč narodno pesem: „V Gorenjsko oziram se skalnato stran.“ Vtisek na nadvojvodo za Slovence nad vse časten. Na Goriškem je bil sprejem od slovenske strani hladnejši. Slovensko ljudstvo je tam razburjeno, ker vlada povsod podpira izdajalske Italijane, vladarju vdane Slovence pa zatira.

Razne novice.

Loterija pojema. Finančni minister je v proračunskem odseku povedal, da so se dohodki od loterije lani znižali za 800.000 K. Ljudje postajajo vedno pametnejši!

Hipna smrt vsled strahu. Vprašanje, zamore-li nastopiti smrt vsled strahu, se je razmotrivalo v novjšem času pri neki sodnijski obravnavi, pri koji je šlo za zelo

čuden slučaj. Nek mladenič je pomeril z revolverjem na svojega tovariša, ustrelil in prijatelj je padel mrtev na tla, če prav ni bil nabasan revolver ne s smodnikom, ne s kroglo. Kako nastane taka smrt? Tu gre namreč za močne utise na one živce, kateri uravnavajo srčno delovanje in kateri pod takimi utisi napravijo, da hipno preneha vso srčno delovanje. To se seveda dogodi najraje pri takih osebah, katere imajo šibko srce. Da je to možno tudi pri mladih in drugače zdravih osebah, nam dokazuje prej omenjeni slučaj.

Prepevedan izvoz — muh. V london-skem pristanišču je usidranih več parnikov, ki so obloženi z vrečami s čudno vsebino. Vreče so namreč napolnjene s suhimi muhami, ki jih je naročila neka londonska tvrdka. Muhe so bile poslano iz Brazilije in se rabijo za hrano piščet in ptic. Love jih najbolj ob reki Amaconi. Braziljanski lovci se vozijo z mrežicami po reki in love muhe, ki letajo v rojih po več milijonov nad vodo. Ker se pa braziljanska vlada boji, da bi se s preintenzivnim lovljenjem uničile muhe in bi bila s tem odvzeta ta hrana ribam v reki, je prepovedala „lov muh na debelo“ in njih izvoz v inozemstvo.

Potres — zdravilo. Celo pri taki strašni nesreči, kakoršna je bil potres v Kaliforniji, se potrjuje stara resnica, da ima vsaka stvar svoje dobre strani. O nekaterih čudnih posledicah potresa poroča list ameriškanske zdravniške zveze. Mnogo ljudij, kateri so bili dalje časa prikovani na posteljo in kateri so bolehalo po lastnem in po mnenju prijateljev na neozdravljivi mrtvoudnosti, je pridobilo koj, ko je pričel potres, toliko moči, da so vstali, šli in celo tekli. V nekaterih slučajih so taki bolniki popolnoma ozdraveli. Lahko se bi mislilo, da se je hotel kdo s takimi podatki nekoliko pošaliti. Toda tu gre za poročila, katera temelje na dejstvih in katera niso nikakor v nasprotju z izkušnjami v zdravniški vedi. Najbolje se je godilo bolniku, kateri že 15 let ni zapustil postelje, katerega je pa potres tako ozdravil, da se je celo kmalu potem udeleževal rešilnega dela. Kdor hoče take novice presoditi, mora vsaj vedeti, kako nastanejo splošne ohromelosti pri človeku. Tu pride le histerična mrtvica v poštev, katera je večkrat hipno prenehala v kakem strahu. So pa tudi zajamčeni slučajji, v kojih so zadobili taki bolniki popolno nadvlado nad svojim telesom in to sicer takrat, ko so se recimo hipno prestrašili vsled požara ali kake druge nesreče. Izkušnje sezajo celo v stari vek, kajti že stari Hippokrat je učil, kako da se histerično mrtvico zdravi s tem, da se bolnika hipno preplaši. Stanje mrtvice je vedno pripisovati izgubi vlade osrednega živčevja, torej možganov, nad mišičnim gibanjem. Ta vlada se le tačas zopet pojavi, ako postane volja vsled zunanega velikanskega utisa zmožna, da premaga odpor oslabiljenih živcev. Celo najpametnejši zdravnik opazuje zavidno sredstva, s katerimi razpolaga narava v dosego tega cilja in koje ob prilikah tako uspešno uporablja. Veliko moč, katero zamore pridobiti duševni vpliv na telo, se dandanes splošno priznava in manjka nam uspešnih prizadevanj, da bi jo uporabljali kot pravcato sredstvo. Izkazala se bi slednjič kot nož, ki reže na obe strani, ako bi se hotelo uprizoriti poskus, s kojim se bi prestrašilo bolnike, nekateri bi ozdraveli, drugi bi mogoče na tem strahu umrli.

Edina pot, katera ostane zdravniku, ako hoče vzdigniti šibko voljo bolnika, je takozvana sugestija, katere se je komaj v novejšem času posluževalo pri zdravljenju marsikaterih boleznij.

Potujoča pojedina. Američanke so si izmislile novo zabavo, ki jim dela veliko veselje. Prirejajo namreč potujoče obede na ta način, da se priredi velika pojedina, a vsaka jed se je v drugi hiši. Pri prvi tovarišici jedo juho, potem se odpeljejo v kočijah v drugo, kjer porabišjo meso, v tretji pečenko, v četrti pecivo itd., a v zadnji popijejo črno kavo. Na ta način traja obed po šest ur.

Gospod v svoji hiši. Neki slaboten mož je imel prav hudo ženo, katera ga je pogostoma natepla. Zopet ga je neki dan hudo mučila in tepla. Da bi se ubranil udarcem, poiskal si je zavetja pod mizo. Žena pa je še vedno divjala, ga zmerjala ter pehala z metlinim ročajem. Na ta velik ropot prihitel je sosed branit moža, ter začel oštevat hudobno ženo, a ni bil dobro vsprejet, kajti oglašil se je mož pod mizo v kotu ves razkačen, ter začel vpiti: „Tukaj nimaš nič govoriti, v svoji hiši sem jaz gospod!“

Ženitev v starem Babilonu. Stari pisatelj Herodot pripoveduje, kar potrjujejo tudi drugi tačasni zgodovinarji, kakšen običaj je bil glede ženitvanja v njih času v Babilonu. Enkrat v letu so se morale zbrati vse za možitev godne mladenke na določenem mestu, odkoder so jih vedli na podorišče, kjer je bilo zbranih že ogromne množina „ženinov“, to je mož in mladeničev. Sedaj jih je „glasnik“, (menda kak predstojnik), pregledal, nato pa najlepšo od njih privedel med množico možkih. Tukaj je bila oddana za ženo onemu, ki je največ plačal zanjo. Ko je bila ta za dragi denar prodana, je privedel drugo, od ostalih najlepšo; ko je to prodal, zopet drugo, dokler jih je bilo kaj. Razume se, da so bogataši preplačali najlepše, dočim so revnejši, ne gledaje toliko na lepoto, izbirali bolj trdne, pa če mogoče tudi premožne neveste. Kadar je „glasnik“ že vse razprodal, je privedel še kako najbolj grdo, ki jo je oddal tistemu, ki je najmanj obljubil. Sedaj so izkupljeni denar vagali in med vse enako razdelili, da je tako krasotica pomagala s ceno bolj grdi tovarišici. Te navade so se držali tako trdno, da ni noben oče mogel svoje hčere oddati prostovoljno kakemu snubaču ali oddati jo na njegov dom, ako ni bila prej postavljena na oni „semenj“.

Žetev na Avstrijskem. Pričelo se je z žetvijo rži, ki je precej trpela vsled deževja na kakovosti, v južni Češki se tudi glede množine ni obnesla. Nasproti pa je dosedaj žetev pšenice na Češkem, Moravskem, Nižje-avstrijskem in v Galiciji zelo ugodna, akoravno je pšenica na velikih krajih vsled deževja poležana. Bati se je, da če se ne spremeni vreme, ne bo tako ugodne žetve, kot sedaj kaže. Tudi ječmen obeta dobro, ker je deževje dosedaj ugodno vplivalo nanj, ali sosebno z ozirom na kakovost bi bilo želeto ugodnega vremena. Ravno to velja glede ovsu. Ali ne le žetev, tudi izvoz in prodaja poljskih pridelkov kaže zelo ugodno, ogrske pšenice je že velik del prodan in dunajski malini zelo intenzivno meljejo. Omeniti bi bilo tudi, da se je prodajalo tudi že v južno Nemško, vpoštevati je treba to sosebno radi tega, ker nam to

dovolj jasno kaže, da se vzlic povišanja nemške colnine na žito lahko še sklepa kupčije.

V šoli. Učitelj: „Ti, Anže, imenuj mi nekatere rastline, ki imajo zdravilno moč!“

Anže: „Kamilice, vinska rutica in pa brezovka!“

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

(Priredil P l a v s k i.)

„Pozdravljen, moj Blaž! Od kod pa ti?“ Tako je pozdravil krčmar vstopivšega gosta.

„Iz Viterba. Komečno sem vendar prodal svojo čredo.“

„Koliko si prejel?“

„Petsto kron.“

„No, danes pa si že lahko privoščiš kozarec vina.“

„Zato sem krenil v tvojo krčmo, kakor vidiš, moj Peter.“

Kmalu sta krčmar in gost sedela v zapeljivem govoru. Veselo sta srkala rdečo kapljico iz opletene steklenice. Blaž je krepak kmet, iz njegovih oči odseva priprosta zaupljiva duša. Dobra kupčija in dobro vino sta mu razvezala jezik. Skupljeni denar hoče porabiti za popravo hiše in z vidnim dopadanjem razvija raznovrstne svoje načrte. S krčmarjem sta stara, dobra znanca, in prijateljstvo ne pozna skrivnosti.

Blaž je dobre volje in bi rad dalje ostal, a bližala se je že avemarija in imel je še tri ure hoda.

„Na svidenje torej, boter Peter!“

„Kaj še! Kozarec najboljšega ti pomladi noge.“

„Dobro, a zasukaj se urno!“

Krčmar je šel vsem po drugo steklenico. Na pol pridružen žvižg je priklical njegova odrasla sinova. Stari jima je zašepetal: „Blaž ima 500 kron pri sebi — iti mora skozi sotesko — več vama ni treba praviti — in veselo žvižgaje je zopet vstopil v sobo. Drugo steklenico sta hitreje izpila. Dasi je krčmar uganjal vse mogoče burke, se Blaž ni dal zmotiti, zgrabil je za palico in vesel korakal proti soteski.

Bila je jedna ura po avemariji, ko je blaž vstopil v sotesko. Ni bil pijan. Zamisljen v svoje načrte, je malo pazil na pot, katero je že tolikrat prehodil.

Naenkrat pa ga od zadej zgrabijo krepke roke, in še predno je mogel misliti na brambo, je že ležal na tleh. Jeden razbojnikov ga je z železno pestjo stisnil za grlo, drugi pa je preiskal njegovo obleko. Toda zastoj, denarja ni mogel dobiti. Razočarana sta napadovalca po živinsko tolkla po nesrečniku, dokler ni kakor mrtev obležal, in zginila v temno noč.

Čez poldrugo uro se je Blaž zopet vlekel proti krčmi. Še dve uri je imel do doma, zato se je odločil za bližnje zavetišče. V krčmi je bilo vse tiho, a v gostilniški sobi je gorela luč. Z vidnim začudenjem ga sprejme Peter:

„Blaž, ti zopet tukaj? Ali si kaj pozabil? Moj Bog, kako pa izgledaš!“

„Roparji so me napadli. Razbit sem povsem telesu.“

„Zakaj sem te pustil od hiše! Pa da si vsaj rešil življenje.“

„Hvala Bogu! Pa tudi denar sem rešil. Bila sta menda še le začetnika; na klobuk, v katerega sem skrtil denar, sta pozabila.“

„Toliko bolje! Tako si vsaj razmeroma srečno se izmotal. Ali nisi nikogar spoznal?“

„Imela sta počrnjena obraza in nista spregovorila niti besedice.“

Blaž se je podal v posteljo, a spati ni mogel. Razbito telo mu je povzročilo vedno hujše bolečine. Bilo je okoli polnoči, ko ni mogel več vzdržati. Dobiti je moral olja, da ohladi svoje rane. Toda Peter gotovo že spi. Njegovih sinov sploh videl ni... Pa kaj? Saj je znan v hiši. V pivnici gotovo dobi olje, in vrata niso zaprta. Blaž je vstal ter tiho lezel po stopnicah.

Toda kako se je začudil, ko ob tej uri v pivnici sliši govorjenje. Kratki stavki, skrivnostno šepetanje! Oče v temi s svojima sinovoma! Prisluskuje.

„Na vaju pa se že lahko zanesem. Podlago klobuka pozabita preiskati, to je že odveč!“

„Toda, oče, kdo bi Blažu prisodil toliko previdnosti! Midva sva memila, da ste iz njega izvlekli, kje ima denar, da mu ga torej vzameva iz žepa.“

„Sreča pa je, da vaju ni izpoznaal; on se je vrnil.“

„Vrnil? Potem stari, le bodi brez skrbi...“

„Seveda, da mi zopet vse skazita. Zanesem se le sam nase. Pojdita za hišo in skopljita jamo... sta razumela? V eni uri upam biti gotov. Potem vama ga vržem skozi okno in vesta, kaj imata storiti.“

Blaž je pazno vlekel na uho. Spoznal je strašen svoj položaj. Premišljal je nekoliko trenutkov. Naenkrat pa mu rešilna misel pade v glavo. „Vi me bode še poznali,“ zamrmral je skozi zobe ter se zopet splazil v svojo spalnico.

Kaj vse se je naslednjo uro godilo v Blaževi duši. Izza čevljev je potegnil dolg nož, napadalca mu ga nista vzela, ter se je postavil za vrata svoje sobe. Kmalu ga je kuhala vročina, kmalu ga je stresal maraz. Besnost ga je prevladala, — kdo bi temu človeku pripisoval toliko hudobijo... med tem ko je zmenoj popival, poslal je svoja sinova, da me oropata, ubijeta... toliko časa ga že poznam in vedno sem bil odkrit napram njemu... in sedaj stojim tu in čakam, in ako pride, planem nanj in ga umorim, takó... Ha, ti me bodeš še poznal. — Toda ali moram? — Kri, kri je strašna reč! Ali ne morem ubežati? — Ubežati! — Potem, ko sta me vsega razbila... Ali stari ne čuje? In poslušaj? — Ne kopljeta sinova zamaj že jamo? — Trije proti enemu! Videti hočem, ali pride s sekuro ali z bodalom... je-li plane na posteljo, da umori spečega — ha, spečega. Toda čuj! čuj!

Rahli koraki po stopnicah so se čuli, počasi so se odprla vrata — Blaž se je stisnil za nje. V sobi je bila tema kakor v rogu. — Krčmar je vstopil z morilnim orodjem v roki, sklonjen se splazi z vzdignjeno roko proti postelji... tu, skok izza vrat, silovit sunek in maščevalno bodalo je kryoločnemu izdajalcu prerezalo vrat. Krčmar se je zgrudil mrtev...

Tudi Blaž, prevzet groze, se je zgrudil. A mrzli pot ga je zopet ovestil. In grozopolno delo se je nadaljevalo. Grob je bil izkopan, imeti je moral svojo žrtev. Blaž je oblekel obleko umorjenega, mrtvega pa odel v svoja oblačila. Nato je odprl okno in potisnil skoz nje mrtvo truplo.

Medtem, ko sta grobokopa zakopavala truplo, jo je Blaž odkuril. Kam?

Naslednji dan so se v krčmi oglasili orožniki.

„Kje je vaš oče?“

„Ne veva. Neki njegov prijatelj je bil sinoči v soteski napaden ter se je vrnil. Oče ga je najbrže spremil, ko sva še spala.“

„Tako — bodemo pa vama mi pomagali najti očeta.“

Sinova sta morala odkopati sveži grob, sonce je sijalo v jamo, in z grozo sta spoznala popačeni obraz lastnega očeta. In Blaž, katerega so hoteli umoriti, je kakor maščevalen duh z drugega sveta v tem trenutku stal pred njima. Padla sta na kolena ter prosila usmiljenja.

Zvezana so ju odpeljali v ječo. Obsojena v smrt, sta bila na javnem trgu umorjena.

Listnica uredništva.

Skalo dvor ob Peci: Oprostite, take pridige nič ne pomagajo, ampak bi še nam mnoge odvrnili.

Svoji k svojim!

Slovinci, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, narodnjakov! — Ogibajte se trgovin nemškutarjev in naprejbedakov!

Pozor! Čitaj! Bolnemu zdravjel

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijjubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

60 stekleničio (5 ducatov) 18 K. — Manj kot 12 stekleničio se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah. — **Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 30 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.**

Manj kot dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 17 17—26

P. Jurišic, lekarnar v Pakracu 101, Slavonija.

Pozor! Čitaj! Slabemu — moči!

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, ganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišic, lekarnar v Pakracu štev. 101, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničio (1 ducat) 5 K, 24 stekleničio (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničio (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničio (4 ducati) 16 K, 60 stekleničio (5 ducatov) 18 K. — Manj kot 12 stekleničio se ne razpošilja.

Čitaj! — Naroči! — Ne bo Ti žal!

Čenjenemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel dne 10. maja t. l.

trgovino z reznim blagom

gosp. Aleksandra Starkl,

katero bom vodil pod tvrdko

Feliks Rop,

trgovina z reznim blagom „Pri sv. Lenartu“
Maribor, Grajski trg št. 5.

Ker bom imel samo sveže in izborno blago, katero bom po zelo nizkih cenah prodajal, prosim za obilni obisk.

7 10—6

Feliks Rop.

Tovarniška zaloga „Pri Amerikancu“ Alojzij Gniušek

samo v Mariboru, Glavni trg — Stolna ulica.

Pristni laneni namizni prti beli, kompletne velikosti, samo 45 kr.
 1/2 ducata brisalk za gospodinjstvo pripravljeno samo 65 kr.
 1 obrisalka z reki „Dobro jutro“ 20 kr.
 1/2 ducata žepnih robcev, beli ali pisani, samo 48 kr.
 1 namizni prt, pisan, samo 45-65 kr.
 1 komad Rumburger-platna, 23 m, gld. 8-20.
 1 komad Schneeglöckchen-platna, 23 m, gld. 6-50.
 1 komad domačega platna, 20 m, samo gld. 8-60.
 1 komad vojaškega platna, 20 m, samo gld. 4-60.
 1 komad mornarskega platna, 20 m, samo gld. 5-20.
 Moderaci, vsake vrste, 50, 65, 90 kr.
 1 parrokavice (Zwirnhandschuhe), v vseh barvah, samo 20, 28, 36 kr.
 1 pas (Damengürtel), 25, 35, 50 kr.
 1 predpasnik iz batista (Putzschürze), samo 15 kr.
 1 predpasnik iz lincerskega druka, na obeh straneh za nositi 49 kr.
 1 predpasnik pisani (Waschputzschürze) samo 45 kr.
 Srajca za ženske samo 45, 60, 90 kr.
 Svilnati robec, fine sorte, gld. —85, 1-10, 1-30, 1-50, 2-—.
 Perkal robec, sivi ali rumeni, lepi modni vzorci, samo 25-30 kr.
 Bluza iz močnega zefra ali perkala, vsaka velikost pri vratu, samo 1-—, 1-20, 1-60 gld.
 1 črna cloth-bluz, vsaka velikost pri vratu, samo 1-60, 2-80.
 1 par nogavic, pisane ali črne za gospe, 18, 20, 25 kr.
 1 par nogavic za gospode, črne ali pisane, 16, 20, 25 kr.
 Šifon-srajca, dobro blago, samo 1-—, 1-30, 1-50 gld.
 Ovratnik, vsake sorte, vsake velikosti, samo 15, 18, 20 kr.
 Jegrova srajca, brez ovratnika, samo 55, 65, 75 kr.

Jegrova srajca, z ovratnikom, 75, 90 kr.
 1 par belih ali pisanih manšet 24 kr.
 1 naprsje belo ali pisano 25, 30, 35 kr.
 1 pas za gospode —35 do 1-20 gld.
 1 športkapa za gospode 25, 40, 50, 65, 75 kr.
 1 športkapa za dečke 16, 35 kr.
 1 kapa (Tellerkappe) za otroke samo 40, 50, 60.
 1 postelna preproga (Bettvorleger) samo 40 in 50 kr.
 1 namizna garnitura (2 preprogi in 1 namizni prt) samo gld. 4-50, 5-50.
 1 odeja iz himalaja volne, velika, 1-10.
 1 odeja z najboljšo volno napolnjena, velika, gld. 2-40 in 3-—.
 1 cloth-odeja z najboljšo volno napolnjena, kompletne velikosti, gld. 3-50.
 1 prt (rjuha) brez šiva, velik, 80 kr.
 1 kg. pukano perje, brez prahu, 1-60.
 1/2 kg. puha (Flaumen) sivi gld. 2-25.
 1 slamnica (Strohsäck) 85-—, 1-10, 1-30.
 10 kom. razglednic, umetniške ali z rožami, samo 20 kr.
 100 kom. razglednic, umetniške ali z rožami, samo 1-50.
 1 matraca z morsko travo napolnjena samo gld. 7, 8, 9.
 Hlače iz cajga, dobro blago, vsaka velikost gld. 1-35, 1-60, 1-80.
 Hlače iz štofa, dobro blago, vsaka velikost gld. 2-30.
 1 modna obleka iz štofa, vsaka velikost, samo gld. 8-—, 10-—, 12-—.
 1 obleka za fante od 3 do 9 let za prati samo gld. 1-40-1-90.
 1 obleka za fante od 3 do 9 let iz štofa samo gld. 2-20-3-50.
 1 kravata iz svile, fini vzorci, samo 25, 30, 40 kr.
 1 dežnik za gospe ali gospode samo gld. 1-30, 1-50, 1-80.
 4-50 m volne, vseh barvah, 116 cm široka samo gld. 1-80, 2-25, 3-60.
 1 m sive podloge in tudi vseh barvah samo 12 in 18 kr.
 3-20 sukna za eno obleko za gospode vsake barve, dobro blago 4-20.

Za naročila zadostuje tudi dopisnica.

Blago se pošilja samo po povzetju.

Tovarniška zaloga

„Pri Amerikancu“

Alojzij Gniušek

samo v Mariboru, Glavni trg — Stolna ulica.

(11)

Slovinci in Slovenke!

Kupujte in zahtevajte v vsaki trgovini, gostilni in trafiki odločno

domače blago

v korist družbe sv. Cirila in Metoda

kakor pivo, peresa, svinčnike, voščilo za čevlje, svalčične papirčke in ovitke, šampanjec, cilindre za svetilke, pisemski papir, platno in biškote.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja, svetovno znano redilno varstveno sredstvo, ki je bilo na razstavah odlikovano z najboljšimi pohvalami, dobiva se pristno pod marko **Mastin** pri vsakem trgovcu. Po pošti se razpošilja najmanj 5 zavitkov za 2 K 70 v. Lekarna Trnkóczy v Ljubljani. Ponarejalci se sodnijsko kaznujejo. (12-6)

Rodoljubi! Slovenci!
Spominjajte se ob vsaki priložnosti naše družbe sv. Cirila in Metoda.

Kmetje, pozor!

Posnemalni stroji za mleko

so veliko boljše kakor drage centrifuge. Velika korist, posname mleko popolnoma in delajo čisto sami. Cena je vzlic temu zelo nizka: en komad 5 kron in 9 kron.

Natančen popis zastoj. Pred ponarejenem blagom se svari.

Prodaja samo iznajditelj

6 (8)

Rudolf Gegenbauer,
Neulengbach (Nižjeavstrijsko).

Širše vaše gospodinjstvo je povsem brez skrbi s Katreinerjevo sladno kavo

Katreinerjeva Kneippova sladna kava

Iz po Katreinerjevem načinu svojega pridelovanja okusa, zdravja v vsaki in poceni, ima torej nepoporne prednosti za vsako gospodinjstvo!

Pozor! Pri nakupovanju izredno ime Kneipp in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Pravo pristno vino

čisto naravno, samo iz grozdja.

Za pristnost vina jamčim in se lahko kemično preišče. Cene zmerne, od 36 do 46 kron 100 litrov. Imam tudi pravi pristni

tropinovec.

Posilja se od 56 litrov naprej. Za sode prosim, naj vsak sam pošlje. Zadržaja železniška postaja Ajdovščina (Kranjsko).

Se priporočam za obilno naročbo

10-8 **Josip Cotič,** vinogradnik
Vrhpolje, pošta Vipava (Kranjsko).

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.